

Escollir

És clar, tot plegat cal fer-ho aterrar a la pròpia vida. A la nostra vida hem d'expressar que escollim fer la voluntat de Déu, que escollim viure tal com anem descobrint i aprenent de Déu.

A continuació teniu algunes propostes. Sempre serà bo parlar-ho amb el grup, o amb la persona que t'acompanya. I fins i tot, podeu tenir altres idees.

Durant el curs 19-20 proposa't a respondre't aquestes preguntes (pregunta per setmana com a mínim), amb valentia i sense amoïnar-te per les respostes! Comparteix-les amb el teu acompanyant espiritual!

Em conec a mi mateix, més enllà de les aparences o de les meves sensacions?

Conec el que alegra o entristeix el meu cor?

Quines són les meves fortaleeses o les meves debilitats?

Com puc servir més bé i ser més útil al món i a l'Església?

Quin és el meu lloc en aquesta terra?

Què podria oferir jo a la societat?

Tinc les capacitats necessàries per a prestar aquest servei?

O podria adquirir-les i desenvolupar-les?

Recorda

Posa't la cançó de l'inici i a l'acabar donar gràcies a Déu per tot allò que has reflexionat i prega. I sobretot, anota't a la Llibreta de Vida o on creguis oportú quelcom que has viscut i que t'ha fet sentir, créixer, reflexionar, pregar, estimar.

Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears.

esglésiajove

9

T

I

V

I

V

S

U

T

S

I

R

C

H

C

discerniment

Acollim la Crist viu!

Amb aquesta fitxa volem col·laborar en l'acollida que fas d'aquest document de l'Església. Té com a nom **Christus vivit**, i és una exhortació apostòlica, un document que ha escrit el papa Francesc amb data del 25 de març del 2019, en continuïtat amb el Sínode dels Joves, la fe i el discerniment vocacional.

T'oferim una fitxa per a poder submergir-te en cadascun dels capítols d'aquest document, i ho farem amb tres accions: reconèixer, interpretar i escollir. També hem seleccionat una cançó dels Worship.cat per a animar a la pregària. I finalitzarem cada fitxa amb una estona de pregària i recollint allò que l'Esperit Sant hagi suscitat en nosaltres.

Capítol Novè:

El discerniment

Cant d'entrada: Worship.cat.

"Senyor us necessito"

https://www.youtube.com/watch?v=z4Ou-_6M3vY

Déu meu,
us necessito!

Reconèixer

En aquesta primera acció fixarem la mirada en el text del document. A continuació tens alguns fragments... no et conformis només amb aquests, potser t'animen a llegir el capítol sencer. Ja ho aniràs veient com al llarg d'aquest capítol, i de la mà de molts personatges bíblics, intentem reconèixer què ens diu la Paraula de Déu sobre els joves.

CV278 Sobre el discerniment ja m'hi vaig entretenir en l'exhortació *Gaudete et exsultate* (2018).

CV283 Una expressió del discerniment és el compromís per reconèixer la pròpia vocació. És una tasca que requereix espais de sol·licitud i silenci, perquè es tracta d'una decisió molt personal que altres no poden prendre per un mateix.

CV285 Quan es tracta de discernir la pròpia vocació, és necessari fer-se unes quantes preguntes: Em conec a mi mateix, més enllà de les aparences o de les meves sensacions? Conec el que alegra o entristeix el meu cor?, quines són les meves fortaleces o les meves debilitats?, com puc servir més bé i ser més útil al món i a l'Església?, quin és el meu lloc en aquesta terra?, què podria oferir jo a la societat?, tinc les capacitats necessàries per a prestar aquest servei? o podria adquirir-les i desenvolupar-les?

CV286 Per a qui sóc jo? Ets per a Déu, sens dubte. Però ell ha volgut que siguis també per als altres, i ha posat en tu moltes qualitats, inclinacions, dons i carismes que no són per a tu, sinó per a altres.

CV287 Per a discernir la pròpia vocació, cal reconèixer que aquesta vocació és la crida d'un amic: Jesús. Als amics, si se'ls regala quelcom, se'ls regala el millor. I això millor no necessàriament és el més car o difícil d'aconseguir, sinó el que un sap que a l'altre l'alegrarà.

CV288 Vull que sapigueu que quan el Senyor pensa en cadascú, en el que desitjaria regalar-li, pensa

en ell com el seu amic personal. I aquest regal t'alegrarà en el més íntim i t'entusiasmarà més que cap altra cosa en aquest món.

CV289 El regal de la vocació serà sens dubte un regal exigent. Els regals de Déu són interactius i per a gaudir-ne cal posar molt en joc, cal arriscar-se. Però no serà una exigència d'un deure imposat, sinó quelcom que estimularà a créixer i a optar perquè aquest regal maduri i es converteixi en do pels altres.

CV290 La potència de la vida i la força de la pròpia personalitat s'alimenten mútuament a l'interior de cada jove. És important posar en contacte aquest desig de l'infinit del començament encara no posat a prova amb l'amistat incondicional que ens ofereix Jesús.

CV291 Hi ha sacerdots, religiosos/es, laics, professionals, i fins i tot joves capacitats, que poden acompanyar els joves en el seu discerniment vocacional.

CV292 La primera sensibilitat o atenció és a la persona. Es tracta d'escoltar l'altre que se'ns està donant ell mateix en les seves paraules. El signe d'aquesta escolta és el temps que dedico a l'altre.

CV293 La segona sensibilitat o atenció és discernidora. Es tracta de copsar el punt just en què es discerneix la gràcia o la temptació. Cal tenir molta valentia, l'estimació i la delicadesa necessàries per a ajudar l'altre a reconèixer la veritat i els enganys o excuses.

CV294 La tercera sensibilitat o atenció s'inclina a escoltar els impulsos que l'altre experimenta cap endavant. És l'escolta profunda de cap on vol anar veritablement l'altre. Algú com Jesús que entén i valora aquesta intenció última del cor.

CV295 El desig de reconèixer la pròpia vocació adquireix una intensitat suprema, una qualitat diferent i un nivell superior, que respon molt millor a la dignitat de la pròpia vida.

CV296 Quan un escolta un altre d'aquesta manera, en algun moment ha de desaparèixer per a deixar que ell segueixi aquest camí que ha descobrir. És desaparèixer com desapareix el Senyor de la vida dels seus deixebles i els deixa sols amb l'ardor del cor que es converteix en impuls irresistible de posar-se en camí (Lc 24,31-33).

CV297 Ja que el temps és superior a l'espai, cal suscitar i acompanyar processos, no pas imposar trajectes. I són processos de persones que sempre són úniques i lliures.

CV298 Però, per a acompanyar-ne d'altres en aquest camí, primer necessites tenir l'hàbit de recórrer-lo tu mateix. Maria ho va fer, afrontant les seves preguntes i les seves pròpies dificultats quan era molt jove.

CV299 Estimats joves correu atrets per aquest Rostre tan estimat, que adorem en la Sagrada Eucaristia i reconeixem en la carn del germà sofrent. Que l'Esperit Sant us empenyi en aquesta cursa cap endavant.

Interpretar

Ara caldrà que ens deixem una estona de silenci per a llegir alguns textos bíblics. És una lectura que ens porta a respondre unes preguntes. Per exemple: al punt 8, llegim del primer llibre de Samuel: "Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta"; podem preguntar-nos, si escoltem al Senyor i com ho fem. Hem destacat algunes cites bíbliques, que vosaltres podeu transformar en preguntes i que us ajudaran a establir un diàleg entre la vostra vida i la Paraula de Déu.

Aquesta acció d'interpretar la voluntat de Déu ho podeu compartir amb el grup.

CV279 <<Els joves estan exposats a un zàping constant. És possible navegar en dues o tres pantalles simultàniament i interactuar al mateix temps en diferents escenaris virtuals. Sense la saviesa del discerniment podem convertir-nos fàcilment en marionetes a mercè de les tendències del moment (*Gaudete et exsultate* = GE 167=>>.

CV280 <<Aquest discerniment, encara que inclogui la raó i la prudència, les supera, perquè es tracta d'entreveure el misteri del projecte únic i irrepetible que Déu té per a cadascú. Està en joc el sentit de la meua vida davant el Pare que em coneix i m'estima (GE 170)>>.

CV281 <<Formar la consciència és camí de tota una vida, en què s'aprèn a nodrir els sentiments propis de Jesucrist, assumint els criteris de les seves decisions i les intencions de la seva manera d'obrar (FI 2,5)>>.

CV282 <<Aquesta formació implica deixar-se transformar per Crist i al mateix temps una pràctica habitual del bé, valorada en l'examen de consciència: reconèixer l'obra de Déu (DF 108)>>.

CV283 <<Si bé el Senyor ens parla de maneres molt variades enmig del nostre treball, a través dels altres, i en tot moment, no és possible prescindir del silenci de la pregària (GE 171)>>.

CV284 <<Aquest silenci no és una forma d'aïllament, perquè convé de recordar que el discerniment orant requereix partir d'una disposició a escoltar: escoltar el Senyor, els altres, la realitat mateixa que sempre ens desafia de maneres noves (GE 172)>>.

CV292 <<Aquesta escolta és la que el Senyor exerceix quan es posa a caminar al costat dels deixebles d'Emmaús i els acompanya llarga estona per una camí que anava en direcció oposada a la direcció correcta (Lc 24,13-35)>>.

CV295 <<El discerniment es converteix en un instrument de lluita per a seguir millor el Senyor (GE 169)>>.